

punkt, hvor 4-års-perioden er udløbet, eller den tidligere dato, fra hvilken den pågældende ifølge attestations er undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter reglerne for derboende personer.

Såfremt en person inden for 4-års-perioden flytter fra en stat, hvor den pågældende havde godtgjort at være underkastet fuld skattepligt til en anden stat, hvor han ikke beskattes i overensstemmelse med de opstillede betingelser, bliver han påny fuldt skattepligtig her til landet.

Ifølge bemærkningerne til den nuværende bestemmelse er det en forudsætning for skattepligtens ophør, at der er tale om en egentlig indkomstbeskatning til fremmed stat omfattende den pågældendes fulde indkomst.

Reglen blev herefter praktiseret på den måde, at det blev krævet, at der var tale om en egentlig indkomstskat til den pågældende stat, og at skattesystemet skulle være baseret på globalindkomstprincippet, dvs. at *alle* skatteyderens indkomster, uanset hvor de var indtjent, skulle indgå i beskatningsgrundlaget. Endelig skulle skatten være af en vis ikke ubetydelig størrelse og gerne progressiv.

Landsskatteretten har imidlertid ikke fuldt ud fundet, at der var det nødvendige lovgrundlag for denne praksis. Retten har således godkendt skattesystemer, der alene beskatter indtægt, der er indtjent i det pågældende land (territorialprincippet). Retten har også godkendt en forholdsvis lav proportionalbeskatning som tilstrækkelig for ophør af skattepligt til Danmark.

Som konsekvens af disse afgørelser har skattemyndighederne inden for de seneste år godkendt en række staters skattesystemer, selv om de ikke opfylder de oprindelige i praksis stillede krav, og bestemmelsens betydning som skatteflugtsværn er således svækket betydeligt.

## 2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget tilsigter at opstille vejledende betingelser til de udenlandske skattesystemer, som oprindeligt blev stillet i praksis, og som var i overensstemmelse med intentionerne bag den gældende lovbestemmelse.

Den foreslåede ændring af kildeskattelovens § 1, nr. 2, angiver følgende vejledende kriterier:

a. Den skattepligtige indkomst opgøres på grundlag af skatteyderens globalindkomst. Det vil sige, at alle skatteyderens indkomster skal medtages, uanset om de hidrører fra den pågældende stat m.v. eller fra udlandet.

Systemer, der bygger på dette princip, vil kunne godkendes, uanset at der måtte gælde enkeltstående undtagelser fra princippet f.eks., at en bestemt indkomstkategori ikke medregnes efter sin art, medmindre den indføres i det pågældende land, eller at en indkomst i visse situationer skal være undtaget fra beskatning, når den stammer fra udlandet.

b. Det gældende skattesystem er baseret på en egentlig indkomstbeskatning. En begrænset indkomstskattepligt til den fremmede stat – eller en beskatning, der f.eks. blot går ud på, at alle derboende personer svarer en årlig afgift, uafhængig af størrelsen af den skattepligtige indkomst, vil ikke være tilstrækkelig.

c. Den indkomstskat, der kan pålignes efter reglerne i det pågældende udland, skal være af en vis størrelse. Det kan dog ikke kræves, at skatten nøje svarer til den danske skat, som skatteyderen skulle have betalt, såfremt han havde været fuldt skattepligtig her til landet.

d. Indkomstbeskatningen skal ske efter de regler, der gælder for personer, der bor i den fremmede stat.

Til nr. 2 og 12

### 1. De gældende regler om begrænset skattepligt af konsulentonorarer m.v.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a, sammenholdt med § 43, stk. 1, er personer, der ikke er fuldt skattepligtige, begrænset skattepligtige af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, når vederlaget hidrører her fra landet – fra et firma med hjemting eller befuldægtiget med hjemting her i landet – og hidrører fra virksomhed udført her i landet.

Efter § 2, stk. 1, litra b, sammenholdt med § 43, stk. 2, er personer, der ikke er fuldt skattepligtige, begrænset skattepligtige af bl.a. godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

Det ses stadig oftere, at personer, der er fraflyttet Danmark, lader sig udbetale store beløb i såkaldte konsulentonorarer fra deres herværende virksomhed. Tilsvarende udbetalinger kan også forekomme fra virksomhed, som er afstået i tilknytning til fraflytningen, og hvori personen havde en væsentlig indflydelse.

Der er tale om vederlag for arbejde, som personen på konsulentbasis skal udføre for virksomheden, og som skal udføres i personens domicil i udlandet.